

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017202153
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017202153.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) MLM Real, spol. s r. o., Košická 58, Bratislava, IČO: 44 093 683, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Miletičova 5B, Bratislava, IČO: 36 731 544, proti žalovanému Mestská časť Bratislava - Ružinov, Mierová 21, Bratislava, v konaní o správnej žalobe opomenutého účastníka, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/234/2017-43 zo dňa 25. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/234/2017-43 zo dňa 25. októbra 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie s odkazom na ustanovenie § 99 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) s odôvodnením, že odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d), lebo v čase rozhodovania o správnej žalobe už neexistovalo rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho prieskumu.

2. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou dňa 28.12.2017 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SU/CS19277/2015/2/ZST zo dňa 10.11.2015, ktorým bol daný súhlas s predĺžením termínu na ukončenie búracích prác v areáli BTC do 20.08.2018; išlo o odstránenie stavby „Q.“ na parcele reg. C č. 9747/25 v k. ú. M., v súčasnosti zapísaná na LV č. XXXX na základe rozhodnutia stavebného úradu č. SÚ/2008/22384/6037-14/Pix-16 z 12.06.2008, ktorým povolil odstránenie budovy. Lehota na jej odstránenie bola opakovane predĺžovaná. Žalobca bol účastníkom konania, ktoré predchádzalo vydaniu tohto rozhodnutia. V roku 2015 bola budova predaná novému vlastníkovi - spoločnosti YIT Slovakia, a.s. Bratislava, ktorý žalobcovi oznámil, že chystá budovu odstrániť. Listy, ktorými bol opätovne predĺžený termín ukončenia búracích prác, žalobcovi neboli doručené, ani nepozná ich presný obsah, ale predĺženie lehoty na ukončenie búracích prác má priamy vplyv na práva a povinnosti všetkých účastníkov konania, preto má povahu rozhodnutia, ktoré malo byť doručené všetkým účastníkom konania. Žalobca sa obrátil aj na príslušnú prokuratúru, ktorá konštatovala porušenie zákona a v upozornení z 23.03.2017 vyzvala žalovaného k

náprave. Žalobca nemá vedomosť o prijatých opatreniach a listy (rozhodnutia) týkajúce sa predĺženia lehoty na odstránenie budovy mu ani následne neboli doručené.

3. Správny súd ďalej uviedol, že podľa vyjadrenia žalovaného upozornenie prokurátora prijal 31.03.2017 a následne mu oznámil, že od vybavenia žiadosti úradným listom uplynulo už pomerne dlhé obdobie a nový vlastník stavieb pokračoval v odstraňovaní stavieb a ku dňu 31.05.2017 boli stavby už odstránené alebo už bolo začaté s ich odstraňovaním, preto by bolo neúčelné, aby sa uskutočnili konania o predĺžení lehoty na odstránenie stavieb.

4. Správny súd poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 7Sžo/136/2015 z 30.11.2016 a sp. zn. 7Sžo/279/2015 zo 16.05.2017 na podporu jeho záveru, že prípadné zrušenie rozhodnutia žalovaného v danom prípade by nepredstavovalo pre účastníka konania reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a bolo by v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, aj hospodárnosti konania. Poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 502/2015 s tým, že správne súdnictvo nemá slúžiť naprávaniu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého.

5. Na základe uvedených dôvodov krajský súd konanie v súlade s § 99 písm. g) SSP zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov zastaveného konania.

6. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, lebo krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. V kasačnej sťažnosti uviedol, že ako účastníkovi správneho konania vo veci odstránenia predmetnej budovy mu ako posledné bolo doručené rozhodnutie stavebného úradu č. SU/CS 17144/2012/896/2013/11/KOP z 18.03.2013 o predĺžení lehoty na odstránenie budovy do 21.07.2015. O žiadnom ďalšom rozhodnutí nebol informovaný, ani mu neboli doručené listiny týkajúce sa ďalšieho predĺženia lehoty na odstránenie budovy, hoci nimi bolo zasiahnuté do jeho subjektívnych práv. Nesúhlasí s rozhodnutím o zastavení konania, pretože na takéto postup neexistujú dôvody. Má za to, že stanovisko Správneho kolégia najvyššieho súdu č. Snj 72/2013 aplikoval krajský súd nesprávne, lebo neskúmal konkrétne okolnosti konania, najmä konkrétne dotknuté práva žalobcu. Žalobca sa správnu žalobou opomenutého účastníka domáha doručenia listov (rozhodnutí) č. SU/CS 11556/2015/2/ZST z 26.06.2015 a č. SU/CS 19277/2015/2/ZST z 10.11.2015, ktorými bol predĺžený termín na odstránenie budovy bez vedomia žalobcu, aby sa mohol procesne brániť proti týmto nezákonným rozhodnutiam a následne si uplatniť nárok na náhradu škody, pričom zastavením konania by bolo toto jeho právo zmarené.

Z uvedených dôvodov navrhol kasačnému súdu, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že zaviazá žalovaného, aby mu nahradil trovy konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že rozhodnutie o zastavení konania považuje za vecne správne. Namieta tvrdenie žalobcu, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil z dôvodu aplikácie nesprávnej právnej normy. Má za to, že krajský súd vydal napadnuté uznesenie zákonným spôsobom s odkazom na ustálenú súdnu prax, najmä na stanovisko správneho kolégia najvyššieho súdu z 24.06.2014 č. Snj 72/2013. Navrhol preto, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

8. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, včas a jej podanie je prípustné, postupom podľa § 452 a nasl. S.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

Podľa § 179 ods. 1 SSP, ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej

správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

9. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie krajského súdu, ktorým rozhodol o zastavení konania, v ktorom sa žalobca ako opomenutý účastník domáhal, aby bola žalovanému uložená povinnosť doručiť mu listy (rozhodnutia) žalovaného č. SU/CS 11556/2015/2/ZST z 26.06.2015 a č. SU/CS 19277/2015/2/ZST z 10.11.2015, ktorými mal byť daný súhlas s predĺžením termínu na ukončenie búracích prác dovtedy všetkých vydaných povolení v areáli BTC do 20.08.2018; preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

10. Predovšetkým treba povedať, že krajský súd v záhlaví aj odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že žalobca sa podanou žalobou domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SU/CS 19277/2015/2/ZST zo dňa 10.11.2015, ktorým bol daný súhlas s predĺžením termínu na ukončenie búracích prác dovtedy všetkých vydaných povolení v areáli BTC do 20.08.2018, čo nezodpovedá skutočnosti, pretože žalobca podal žalobu ako opomenutý účastník a žiada doručenie vyššie označených listov, ktoré vyhodnotil ako rozhodnutia. Keďže základným účelom takejto žaloby má byť len zabezpečenie doručenia označeného rozhodnutia, povinnosťou krajského súdu bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 179 ods. 1 SSP, teda či žalobcovi patrí postavenie opomenutého účastníka a či od vydania označeného rozhodnutia neuplynuli viac ako tri roky. Týmito skutočnosťami sa ale krajský súd vôbec nezaoberal, ale konanie zastavil s odôvodnením, že odpadol dôvod na pokračovanie v konaní, pretože v čase jeho rozhodovania už neexistovalo rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho prieskumu. Na podporu tohto záveru poukázal na stanovisko správneho kolégia najvyššieho súdu č. Snj 72/2013, ktoré však riešilo situáciu, keď predmet konania odpadol z dôvodu neplatnosti rozhodnutia, spôsobenej uplynutím času, na ktoré bolo vydané a nijako neobjasnil, v čom by mala byť analógia s prejednávanou vecou. Okrem toho uviedol, že budovy už boli zbúrané (nie je zrejmé, čo ho viedlo k tomuto záveru), preto žalobcova účasť v tomto štádiu konania nemohla spôsobiť ukrátenie jeho práv. Ako však už bolo povedané, ide o žalobu opomenutého účastníka, kedy dôvodom jej prípadného nevyhovenia musí byť záver súdu, že od vydania označeného rozhodnutia už uplynuli viac ako tri roky alebo že žalobcovi nesvedčí postavenie opomenutého účastníka.

11. Uvedené samozrejme platí za predpokladu, že žalobcom označené listy vzhľadom na ich obsah majú vôbec charakter rozhodnutí podliehajúcich súdnemu prieskumu. Preto okrem splnenia zákonných podmienok v zmysle § 179 ods. 1 SSP sa krajský súd v tejto veci bude musieť predovšetkým vysporiadať aj s touto otázkou.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/234/2017-43 z 25. októbra 2018 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby opomenutého účastníka a následne vo veci rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

13. Keďže kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v súlade s § 467 ods. 3 SSP o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

14. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal uznesenie jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.